

27. september 2023

Til Danske Bank A/S
Att.: Bestyrelse og direktion
Cc.: Intern og ekstern revision

Ref. SBP

J.nr. 23-000522

Påbud for overtrædelse af kreditaftalelovens § 7 c, stk. 1, jf. § 43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed

FINANSTILSYNET
Strandgade 29
1401 København K

Tlf. 33 55 82 82
CVR-nr. 10 59 81 84
finansstilsynet@ftnet.dk
www.finanstilsynet.dk

Afgørelse

ERHVERVSMINISTERIET

Finanstilsynet påbyder Danske Bank A/S at foretage en kreditværdigheds-vurdering i overensstemmelse med kreditaftalelovens § 7 c, stk. 1, jf. § 43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed forud for indgåelsen af en kreditaftale, herunder at

- indhente fyldestgørende oplysninger om forbrugerens indtægt og dokumentation for indtægt, hvis der er tale om simple erklæringer,
- indhente fyldestgørende oplysninger om forbrugerens faktiske, faste udgifter og dokumentation for udgifterne, hvis der er tale om simple erklæringer,
- foretage en individuel vurdering af, om forbrugerens rådighedsbeløb efter optagelse af det ansøgte lån vil være tilstrækkeligt til, at forbrugeren vil være i stand til at betale ydelserne på lånet tilbage til tiden.

Påbuddet skal efterleves fra den dato, det er modtaget af Danske Bank A/S. Det betyder, at Danske Bank A/S ikke må yde nye lån fra denne dato, hvis ovenstående påbud ikke overholdes, medmindre banken iværksætter mitigerende foranstaltninger.

Frist for at dokumentere efterlevelse af påbud er den 26. oktober 2023. Dokumentation for efterlevelse skal sendes til Finanstilsynet. Hvis de midlertidige mitigerende tiltag afløses af andre, midlertidige eller varige, tiltag, skal dokumentation for fortsat efterlevelse af påbud sendes til Finanstilsynet umiddelbart efter implementeringen af disse tiltag.

Baggrund

Finanstilsynet anmodede i januar 2023 Danske Bank om en redegørelse for bankens kreditværdighedsvurdering af forbrugere, der ansøger om lån, jf. kreditaftalelovens § 7 c.

Af bankens redegørelse fremgår blandt andet, at banken, afhængig af lånetype, anvender enten en manuel proces, en semiautomatisk proces eller en digital proces ved vurderingen af blandt andet kundens kreditværdighed. Ved den manuelle proces er det en rådgiver, der foretager kreditbehandlingen, i den semiautomatiske proces er der en rådgiver tilknyttet, mens der ved den digitale proces ikke er en rådgiver tilknyttet. Nedenfor gennemgås, hvordan låneansøgers indtægter, udgifter og gæld indhentes i henholdsvis den semiautomatiske og den digitale proces.

Semiautomatisk proces

Den semiautomatiske proces anvendes bl.a. ved boligfinansiering, kreditkort, kassekreditter, forbrugslån og bevilgede overtræk (op til 90 dage).

Hvis der er tale om boligfinansiering, foretages rådighedsbeløbsberegningen på baggrund af et budget, der udarbejdes af banken. Banken har oplyst:

”Oplysninger fra kunden – oplysninger om husstanden og input til nuværende og fremtidigt budget. Oplysninger fra e-skat. Fysiske lønsedler, hvis det er nødvendigt at tjekke bonusser, overtidsbetaling osv. Anslåede udgifter vist i budget til kunden. [...]. Interne oplysninger om gæld til RD og Danske Bank. Oplysninger om gæld uden for Danske Bank.”
[...]

Er der tale om kreditkort, kassekreditter og forbrugslån, foretages rådighedsbeløbsberegningen på baggrund af følgende oplysninger:

”Oplysninger fra kunden – spørgsmål om husstanden og oplysninger om gæld. Oplysninger fra e-skat. Anslåede udgifter. Interne oplysninger om gæld til RD og Danske Bank.”

Ved bevilget overtræk på op til 90 dage indhenter banken oplysninger fra kunden om, hvordan overtræk dækkes, f.eks. ekstraordinære indtægter. Banken har oplyst:

”Oplysninger fra kunden – spørgsmål om husstanden og oplysninger om gæld. Oplysninger fra e-skat. Oplysninger fra kunden om, hvordan overtræk dækkes – ekstraordinære indtægter. Hvis der ikke er nogen ekstraordinære indtægter til at dække overtrækket, kan rådgiveren vælge at estimere rådighedsbeløbet på baggrund af

oplysninger fra kunden og interne kontooplysninger (kreditomsætning, budgetoverførsler) og/eller betalingsaftaler. Rådgiveren vurderer, hvad der er nødvendigt.”

[...]

”Interne oplysninger om gæld til RD og Danske Bank.”

Digital proces

Den digitale proces anvendes ved kreditkort, kassekreditter, forbrugslån op til 100.000 kr. og 30 dages bevilget overtræk (op til 15.000 kr.).

Ved kreditkort, kassekreditter og forbrugslån op til 100.000 kr. anvendes følgende input:

”Oplysninger fra kunden – spørgsmål om husstanden og gæld uden for Danske Bank. Oplysninger fra e-skat. Ansøgt beløb. Anslåede udgifter. Interne oplysninger om gæld til RD og Danske Bank.”

Ved 30 dages bevilget overtræk (op til 15.000 kr.) anvendes følgende input:

”Kreditomsætning baseret på indtægter fra konti. Oplysninger fra kunden – spørgsmål om husstanden, indtægter, husstandens udgifter og gæld. Interne oplysninger om gæld til RD og Danske Bank.”

Banken har oplyst, at den anvender estimater ved beregning af kundens rådighedsbeløb ved forbrugsfinansiering. Om beregning af huslejen har banken oplyst:

”Hvis huslejen ikke oplyses af kunden, sættes huslejen til [...]”

Hus-, indbo-, bil- og ulykkesforsikring fastsættes med udgangspunkt i [...], mens tv, internet og telefon indgår som faste beløb baseret på [...]. Fagforening og a-kasse indgår som et fast beløb. Banken sammenfatter kreditværdighedsvurderingen og brugen af estimater således:

”Til brug for kreditværdighedsvurderingen indhenter vi oplysninger fra kunden om husstanden (civilstand, primær bopæl, antal børn, bil(er), erhverv). Vi beder ligeledes om samtykke til at trække oplysninger om indtægter og gæld uden for Danske Bank via e-skat. Vi anvender også oplysninger fra bankens interne systemer om engagement, sikkerhed, og historik over økonomisk adfærd (antal dage i overtræk, rykkere, risikohændelser osv.). På baggrund heraf opstiller vi et budget og skaber et overblik over den samlede gæld for at kunne foretage en kreditværdighedsvurdering.

Vi anvender primært anslåede udgifter til at opstille budgettet. For nogle udgifter anvender vi de nøjagtige beløb (f.eks. ejendomsskatter og ydelser på lån hos Danske Bank). Vi modtager ikke dokumentation for de udgifter vi anslår. Dette gælder for alle forbrugsfinansieringsprodukter.”

Vurdering af rådighedsbeløb

Om vurderingen af om kundens rådighedsbeløb vil være tilstrækkeligt til at servicere lånet, har banken oplyst:

”I de semi-automatiske og digitale processer vurderes, om kundens rådighedsbeløb er tilstrækkeligt. Banken har fastsat regler for minimumsrådighedsbeløb samt krav om vurdering af tilstrækkeligt fremtidigt rådighedsbeløb, hvis der sker større rådighedsbeløbsfald. Banken har indrettet sig således, at i boligprocesserne skal rådighedsbeløbsfald stort set altid vurderes og kommenteres, [...]”

Banken har oplyst, at kunderne som udgangspunkt skal have følgende fremtidige rådighedsbeløb:

”Enlige: [...] kr.

Par: [...] kr.

Pr. barn: 2.800 kr.

Studerende (på SU til videregående uddannelse: 4.000 kr. hvis kunden ikke har/ikke ønsker SU-lån. [...] kr. hvis kunden har/optager SU-lån. Par med 2 studerende: 8.000 kr. hvis kunderne ikke har/ikke ønsker SU-lån. Alle øvrige par, hvor minimum 1 er studerende: [...] kr. Sætserne gælder både forbrugsfinansiering og boligfinansiering.”

Finanstilsynet har spurgt Danske Bank, om den har iværksat mitigerende foranstaltninger for at sikre, at banken efterlever forpligtelsen til at kreditværdighedsvurdere en forbruger forud for at banken yder et lån. Banken har oplyst, at den fra udgangen af 2023 forventer at anvende transaktionsdata i den digitale proces fremfor at estimere kundens udgifter.

Høring

Danske Bank fik den 14. juni 2023 udkast til påbud i høring med frist for at afgive bemærkninger den 8. august 2023. Finanstilsynet modtog høringsvar fra Danske Bank den 8. august 2023.

Danske Bank har taget udkast til påbud til efterretning og oplyser i høringsvaret, at banken pr. 8. august 2023 har tilrettet bankens processer og anvendelse af systemer med henblik på at efterleve påbuddet.

Bankens tiltag består dels af midlertidige, mitigerende tiltag og varige ændringer. De varige ændringer er endnu ikke fuldt ud implementerede. Således oplyser banken blandt andet, at den ophører med at anvende de digitale og semiautomatiske processer for forbrugsfinansiering, indtil banken har implementeret tilstrækkelige forbedringer, og banken igen vælger at anvende de digitale og semiautomatiske processer.

Banken oplyser desuden i høringsvaret, at der er tale om en fejl, når det ikke fremgik af bankens redegørelse, at banken forholder sig til fordeling af udgifter i tilfælde af, at låntager har en ægtefælle eller samlever, men ansøger om et lån alene. Ifølge banken fremgik det på tidspunktet for bankens redegørelse af bankens forretningsgang, at rådgiver skal forholde sig til fordelingen af udgifter. Forholdet er derfor taget ud af påbudsafgørelsen.

Retligt grundlag

Långivere skal vurdere forbrugeres kreditværdighed, inden de bevilger lån. Det følger af kreditaftalelovens § 7 c:

”§ 7 c. Kreditgiveren skal inden kreditaftalens indgåelse vurdere forbrugers kreditværdighed på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Stk. 2. Hvis kreditgiveren og forbrugeren efter kreditaftalens indgåelse bliver enige om at ændre det samlede kreditbeløb, skal kreditgiveren ajourføre de finansielle oplysninger, som kreditgiveren har om forbrugeren. Før enhver væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb skal kreditgiveren atter vurdere forbrugers kreditværdighed.

[Stk. 3.]”

Det fremgår af lovbemærkningerne¹ til kreditaftalelovens § 7 c, at vurderingen af forbrugers kreditværdighed skal ske med henblik på at vurdere, om forbrugeren vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet og ikke med henblik på at vurdere långiverens tabsrisiko:

”Bestemmelsen indebærer, at kreditgiveren altid vil skulle indhente fyldestgørende oplysninger og på baggrund af disse oplysninger foretage en vurdering

¹ Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler og lov om markedsføring (ændring som følge af forbrugerkreditdirektivet), fremsat den 16. december 2009, Folketingstidende 2009-2010, A, L 91 som fremsat, side 51.

af forbrugers kreditværdighed. Oplysningerne kan efter kreditgiverens skøn indhentes hos forbrugeren og ved søgning i relevante databaser, fx hos kreditoplysningsbureauer.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forbrugerkreditdirektivets overordnede formål om at øge forbrugerbeskyttelsen, og vurderingen af forbrugers kreditværdighed skal derfor ske med henblik på at vurdere, om forbrugeren på baggrund af dennes økonomiske situation ved hjælp af fx løbende indtægter, låneomlægning eller realisation af aktiver vil være i stand til at betale de forudsatte afdrag på kreditbeløbet, og ikke med henblik på at vurdere kreditgiverens tabsrisiko.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i stk. 2, at kreditgiveren på ny skal foretage en vurdering af forbrugers kreditværdighed, inden der sker en væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb. Ved ændring af det samlede kreditbeløb skal kreditgiveren endvidere ajourføre de finansielle oplysninger om forbrugeren, som kreditgiveren har registreret.”

EU-Domstolen har fastslået, at det kan være tilstrækkeligt at vurdere en låneansøgers kreditværdighed ud fra de oplysninger, som låneansøgeren selv giver, hvis de er fyldestgørende og vedlagt dokumentation. Långiver har ikke pligt til at foretage en systematisk efterprøvelse af låneansøgerens oplysninger og dokumentation. Det fremgår af præmisserne 35-39 i en præjudiciel afgørelse² fra 2014 om fortolkningen af artikel 8 i forbrugerkreditdirektivet, som kreditaftalelovens § 7 c, stk. 1 og 2, implementerer:

”35. I denne henseende fremgår det af 26. betragtning til nævnte direktiv, at kreditgivere bør bære ansvaret for at kontrollere den enkelte forbrugers kreditværdighed, og at de med henblik herpå bør kunne anvende ikke blot oplysninger, som forbrugeren har givet i forbindelse med forberedelsen af den pågældende kreditaftale, men også oplysninger, der er givet under et længelevende forretningsforhold. Denne forpligtelse tilsigter således at ansvarliggøre kreditgiverne og undgå udbetaling af kreditter til forbrugere, der ikke er kreditværdige.

36. Direktiv 2008/48 angiver ikke en udtømmende opregning af de oplysninger, som kreditgiveren skal bruge for at efterprøve forbrugers kreditværdighed, og præciserer heller ikke, om disse oplysninger skal kontrolleres, og på hvilken måde de skal kontrolleres. I stedet giver affattelsen af artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48, læst i lyset af 26. betragtning til dette, kreditgiveren en

² EU-Domstolens dom af 18. december 2014, C-449/13 (Consumer Finance). Sagen vedrørte franske forbrugers billån og forbrugslån, begge på ca. 150.000 kr. Ifølge den franske forbrugeraftalelov fortaber forbrugslånsselskaber helt eller delvist retten til renter, hvis selskabet ikke har efterprøvet forbrugers kreditværdighed inden bevilling af lån, jf. præmis 10.

skønmargin med henblik på at afgøre, om de oplysninger, denne er i besiddelse af, er tilstrækkelige eller ej til at dokumentere forbrugerens kreditværdighed, og om han skal efterprøve disse ved hjælp af andre beviselementer.

37. Heraf følger det for det første, at det påhviler kreditgiveren i hvert enkelt tilfælde og under hensyntagen til de specifikke omstændigheder i forbindelse hermed, at afgøre, om de nævnte oplysninger er brugbare og fyldestgørende med henblik på efterprøvelsen af forbrugerens kreditværdighed. I denne henseende kan spørgsmålet om, hvorvidt de pågældende oplysninger er fyldestgørende, afhænge af omstændighederne i forbindelse med indgåelsen af kreditaftalen, forbrugerens personlige situation og det beløb, der er tale om i aftalen. Denne kontrol kan finde sted ved hjælp af dokumentation af forbrugers finansielle situation, men det kan ikke udelukkes, at en kreditgiver kan tage hensyn til det forudgående kendskab til den potentielle låntagers finansielle situation i forhold til det lån, som han kan få tildelt. Simple, uunderbyggede erklæringer, som forbrugeren fremsætter, kan dog ikke i selv kvalificeres som fyldestgørende oplysninger, hvis de ikke er vedlagt dokumentation.

38. For det andet og med forbehold for andet punktum i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48, hvorefter medlemsstaterne kan opretholde kreditgiverens forpligtelse til at søge i en database i deres lovgivning, pålægger direktiv 2008/48 ikke kreditgivere at foretage en systematisk efterprøvelse af rigtigheden af de oplysninger, forbrugeren fremkommer med. Afhængigt af omstændighederne i hvert enkelt tilfælde kan kreditgiveren enten stille sig tilfreds med de oplysninger, som forbrugeren er fremkommet med, eller vurdere, at det er nødvendigt at indhente en bekræftelse af disse oplysninger.

39. På baggrund af ovenstående betragtninger skal det tredje spørgsmål besvares med, at artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/48 skal fortolkes således, at den på den ene side ikke er til hinder for, at efterprøvelsen af forbrugerens kreditværdighed alene sker på baggrund af oplysninger, som denne sidstnævnte er fremkommet med, på betingelse af, at disse oplysninger er fyldestgørende, og at simple erklæringer fra forbrugers side er vedlagt dokumentation, og at den på den anden side ikke pålægger kreditgiveren at foretage en systematisk efterprøvelse af rigtigheden af de oplysninger, forbrugeren fremkommer med.”

Finanstilsynet og Forbrugerombudsmanden offentliggjorde i april 2021 en vejledning, der dels beskriver, hvordan forpligtelsen til at kreditværdighedsvurdere forbrugere kan opfyldes, dels giver en række praktiske anvisninger herpå. Vejledningen afspejler Finanstilsynets og Forbrugerombudsmandens fortolkning af gældende ret.

Det fremgår af vejledningen, at der altid skal foretages en kreditværdighedsvurdering af den enkelte låntager, uanset lånebeløbets størrelse og formålet

med lånet. Vurderingen skal foretages på baggrund af fyldestgørende oplysninger om låntagers indtægter, udgifter og gæld, og kreditgiver skal indhente dokumentation for udgifterne, såfremt der er tale om simple erklæringer. Ved dokumentation i form af banktransaktionsdata skal kreditgiveren sikre sig, at data giver et fyldestgørende billede af låntagers økonomi, og kreditgiveren bør bl.a. være opmærksom på, om forbrugeren har givet adgang til at alle relevante konti. Kreditgiver skal sikre, at låntager efter optagelsen af det nye lån vil have et tilstrækkeligt rådighedsbeløb. Det er individuelt, hvor stort et rådighedsbeløb en person/en familie har brug for. Som pejlemærke for rådighedsbeløbets størrelse bør kreditgiveren anvende taksterne fra den til enhver tid gældende gældssaneringsbekendtgørelse.

Vurdering

Når en kunde ansøger om et lån, skal kunden – afhængig af lånetypen – afgive en række oplysninger, der danner grundlag for bankens kreditværdighedsvurdering. Den skal foretages på baggrund af fyldestgørende oplysninger om den konkrete kundes økonomiske forhold, og må ikke være baseret alene på simple, udokumenterede erklæringer fra kunden.

Ved 30 dages bevilget overtræk (op til 15.000 kr.) har banken oplyst, at indtægt oplyses af kunden, mens det ved de andre lånetyper, efter det oplyste, indhentes fra e-skat. Når indtægten alene oplyses af kunden og ikke dokumenteres, er der tale om en simpel, udokumenteret erklæring fra kunden.

Banken udarbejder et budget på baggrund af enten oplysninger fra kunden, f.eks. om huslejens størrelse, eller ved brug af estimater. Banken indhenter som udgangspunkt ikke dokumentation for kundens oplysninger, medmindre rådgiveren vælger det (ved boligfinansiering i den semiautomatiske proces). Dermed er der tale om simple, udokumenterede erklæringer fra kunden. Når banken anvender estimater, lægger banken ikke kundens faktiske, faste udgifter til grund.

Når der er tale om et lån til boligfinansiering, og lånet gennemgår den semiautomatiske proces, vises de anslåede udgifter i budgettet, ifølge bankens oplysninger, til kunden. Dette ses ikke at ske ved de øvrige lån, der gennemgår den semiautomatiske proces eller ved lånene, der gennemgår den digitale proces. Dermed har kunden ikke mulighed for at tilføje udgifter, som banken ikke har medtaget, eller korrigerer udgifternes størrelse, hvis de ikke er retvisende. Dermed lægger banken ikke nødvendigvis kundens faktiske, faste udgifter til grund.

Det følger af kreditaftaleloven § 7 c, at Danske Bank inden kreditaftalens indgåelse skal vurdere forbrugeren kreditværdighed på baggrund af fyldestgørende oplysninger.

Da Danske Bank ikke indhenter dokumentation for oplysninger givet af forbrugeren og anvender estimater for en stor del af udgifterne i budgettet, er det Finanstilsynets vurdering, at Danske Bank ikke foretager en kreditværdighedsvurdering i overensstemmelse med kreditaftaleloven § 7 c.

Dermed er der risiko for at låntagers beregnede rådighedsbeløb afviger fra låntagers faktiske forhold. Danske Bank kan dermed ikke være sikker på, at låntager reelt er i stand til at tilbagebetale det ansøgte lån.

Ved vurderingen af, om låntagers rådighedsbeløb er tilstrækkeligt, anvender Danske Bank beløb, der ligger lidt under satserne fra gældssaneringsbekendtgørelsen. F.eks. er bankens beløb for en enlig [...] kr., mens beløbet i gældssaneringsbekendtgørelsen er 6.990 kr. Hvis låntager er studerende på SU til videregående uddannelse og kunden ikke har eller ønsker SU-lån, kræver Danske Bank kun et rådighedsbeløb på 4.000 kr. pr. måned.

I den semiautomatiske og i den digitale proces ses Danske Bank ikke at foretage en individuel vurdering af, om de anførte rådighedsbeløb er tilstrækkeligt for den pågældende låntager.

Hvis låntager har børn, anvender Danske Bank et rådighedsbeløb pr. barn på 2.800 kr. pr. måned uanset barnets alder. Banken tager således ikke højde for, i modsætning til f.eks. pejlemærket i gældssaneringsbekendtgørelsen, at udgifter til børn afhænger af deres alder.

Det er Finanstilsynets vurdering, at Danske Bank ikke er i stand til at vurdere, om låntager vil være i stand til at betale lånet tilbage, når Danske Bank ikke foretager en individuel vurdering af, om låntagers rådighedsbeløb vil være tilstrækkeligt, men i stedet baserer kreditværdighedsvurderingen på standardiserede rådighedsbeløb. Dette gælder særligt i forhold til studerende, hvor Danske Bank finder en kunde kreditværdig til at kunne optage et lån på basis af et fremtidigt rådighedsbeløb, der er er beskedent og væsentligt under hvad man sædvanligvis anser som nødvendigt for at kunne opretholde en beskedent levestandard. Når der anvendes så lave rådighedsbeløb skal banken have et særligt godt kendskab til kundens forhold og evne til at kunne klare sig for beløbet.

På baggrund af ovenstående er det Finanstilsynets vurdering, at Danske Bank ikke foretager kreditværdighedsvurderingen på baggrund af fyldestgørende oplysninger om låntager.

Finanstilsynet påbyder derfor Danske Bank A/S at foretage en kreditværdighedsvurdering i overensstemmelse med kreditaftalelovens § 7 c, stk. 1, jf. §

43, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed forud for indgåelsen af en kreditaftale, herunder blandt andet at

- indhente fyldestgørende oplysninger om forbrugerens indtægt og dokumentation for indtægt, hvis der er tale om simple erklæringer,
- indhente fyldestgørende oplysninger om forbrugerens faktiske, faste udgifter og dokumentation for udgifterne, hvis der er tale om simple erklæringer.
- foretage en individuel vurdering af, om forbrugerens rådighedsbeløb efter optagelse af det ansøgte lån vil være tilstrækkeligt til, at forbrugeren vil være i stand til at betale ydelserne på lånet tilbage til tiden.

Påbuddet skal efterleves fra den dato, det er modtaget af Danske Bank A/S. Det betyder, at Danske Bank ikke må yde nye lån fra denne dato, hvis ovenstående påbud ikke overholdes, medmindre banken iværksætter mitigerende foranstaltninger.

Frist for at dokumentere efterlevelse af påbud er den 26. oktober 2023. Dokumentation for efterlevelse skal sendes til Finanstilsynet. Dokumentation for efterlevelse skal sendes til Finanstilsynet. Hvis de midlertidige mitigerende tiltag afløses af andre, midlertidige eller varige, tiltag, skal dokumentation for fortsat efterlevelse af påbud sendes til Finanstilsynet umiddelbart efter implementeringen af disse tiltag.

Klagevejledning

Finanstilsynets afgørelse kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest fire uger efter, at den er modtaget. Det følger af § 372, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Klagen skal sendes pr. e-mail til adressen ean@naevneneshus.dk eller pr. post til Erhvervsankenævnet, Toldboden 2, 8800 Viborg.

Det er forbundet med et gebyr at klage til Erhvervsankenævnet. Yderligere information om klagegebyr og opsættende virkning kan findes på Erhvervsankenævnets hjemmeside, <https://naevneneshus.dk/start-din-klage/erhvervsankenaevnet/>, og i bekendtgørelse nr. 1135 af 13. oktober 2017 om Erhvervsankenævnet.

Offentliggørelse

Det fremgår af § 354 b i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet skal orientere offentligheden om sager, som er behandlet af Finanstilsynet, og som er af almen interesse. Finanstilsynet finder, at denne sag er af almen interesse, og påbuddet vil derfor blive offentliggjort på Finanstilsynets hjemmeside.